

GAZETA TRANSILVANIEI.

REDACTIUNEA ȘI ADMINISTRATIUNEA:
BRAȘOVŪ, piața mare Nr. 22.

„GAZETA“ IEȘE ÎN FIECARE ZI.

Pe unu an 12 fior., pe șese luni 6 fior., pe trei luni 3 fior.
România și străinătate:
Pe an 36 fr., pe șese luni 18 fr., pe trei luni 9 franci.

ANULŪ XLVII.

SĂ PRENUMERĂ:

la poște, la librării și pe la dd. corespondenți.

ANUNCIURILE:

O seriă garmondă 6 cr. și timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicare
Scrisori nefrancate nu se primesc. — Manuscripte nu se retrămit.

Nr. 100.

Mercuri 2 Iunie (20 Iulie)

1884.

Nou Abonamentŭ

la

„Gazeta Transilvaniei.“

Cu 1-a Iuliu st. v 1884 se începe unu nou abonamentŭ, la care invităm pe onorații amici și sprijinitori ai fôiei nôstre. Abonamentŭ: Pentru Austro-Ungaria cu posta: pe trei luni 3 fl., pe șese luni 6 fl., pe unu an 12 fl. Pentru România și străinătate: pe trei luni 9 franci, pe șese luni 18 franci, pe unu an 36 franci.

Rogămŭ pe d-nii abonați ca se binevoiescã a-și reînoui de cu vreme prenumărările pentru ca trãmiterea diarului sã nu sã intrerupã. Administrațiunea „Gazetei Transilvaniei.“

Brașovŭ în 19 Iunie (1 Iulie).

În numărul trecutŭ alŭ fôiei nôstre amŭ publicatŭ statutele societății „Opinca Română“, cari au fostŭ așternute guvernului ungurescŭ spre aprobare.

Totŭ în acelașŭ numărŭ amŭ datŭ locŭ unei corespondențe din Sătmarŭ, care ne spune, cã societatea de maghiarisare „Szechenyi“ din acestŭ județŭ premiezã cu bani mai alesŭ pe învătătorii români, ca sã stãruescã pentru introducerea limbii maghiare ca limbã de instrucțiune în scôlele rurale române; ne spune c'a isbutitŭ a seduce mai multŭ învătători români slabi de ângerŭ, cari pentru câți-va arginți și-au uitatŭ de datoria, ce-o au cãtrã poporulŭ din alŭ cãruia sînŭ au eșitŭ.

Aici stãmŭ fațã cu o societate maghiarã, care s'a înființatŭ cu aprobarea guvernului avendŭ de scopŭ maghiarisarea cetățenilorŭ de altã naționalitate și întrebunțãndŭ chiar mijloculŭ de corumpere cu bani pentru a ajunge mai curendŭ la ținta ce și-a propus'o. Asemeni societăți de maghiarisare s'au înființatŭ în mai multe județe. Activitatea lorŭ este agresivã, cãci nu sã restrînge la membrii lorŭ și la societatea maghiarã, ci, făcendŭ proseliți și dândŭ premii pentru renegarea naționalității, duce zizaniã și urã în mijloculŭ cetățenilorŭ nemaghiari și turburã pacea și liniștea dintre ei.

Decã asemeni societăți, cari dupã legile existente ungare ar trebui sã fie oprite, sunt protejate de „liberalismul“ fãr' de margini alŭ ministrului de interne, atunci cu atâtŭ mai multŭ suntemŭ în dreptŭ a crede, cã aprobarea statutelorŭ societății „Opinca română“ nu va întîmpinã nici o piedicã. Scopulŭ acestei societăți nu e numai cã nu este agresivŭ, dër este eminentemente conservatorŭ restrîngendŭ-se numai la „susținerea, cultivarea și dezvoltarea naționalismului românŭ prin mijloce legale și morale în ținuturile locuite de Români.“

Scopulŭ numitei societăți fiindŭ atâtŭ de moralŭ și îndreptățitŭ, urmecã ca și mijlocele spre ajungerea lui se fie morale și îndreptățite. Paragrafi 3, 4 și 5 ai statutelorŭ societății „Opinca română“ propunŭ numai mijloce de conservare a naționalității și de înaintare în culturã. Societatea va stãrui ca Românii se cultive limba, moravurile și portulŭ lorŭ și va ajutorã dezvoltãmentulŭ românescŭ prin înființarea și sprijinirea de scôle confesionale române, prin promovarea lorŭ cu cărți și cu biblioteci românesce și prin promovarea creșterii de învătători și învătătoare române. În fine societatea, în scopŭ de apărare contra maghiarisãrei, propune ca Românii cu nume neromâne sã-și schimbe numele în nume legalã în nume române.

Nimeni nu va putã dice, cã ținta ce și-au

pus'o inițiatorii acestei societăți ar fi vătãmãtore pentru cineva și ori ce omŭ nepreocupatŭ va trebui sã recunoscã, cã într'unŭ statŭ, ce se dice liberalŭ și constituționalŭ, nu este numai o drêptã, dër chiar și o sântã datoriã pentru fiecare cetățenŭ de a se folosi de tôte mijlocele morale și legale spre ași apërã, conservã și dezvoltã naționalitatea, limba și moravurile eređite dela strãbunŭi.

Acêsta este chiar o condițiune sine qua non pentru ca unŭ poporŭ sã potã progressã în culturã. Unde i se interdice acêsta, acolo nu mai potã fi vorba de progresŭ și de culturã, acolo domnesce cruda tirãniã.

Sciri telegrafice.

(Serv. part. alŭ „Gaz. Trans.“)

Pesta, 1 Iulie. — Vineri se va cercetã linia feratã Kellenföld-Ujszony de comisiunea tehnicã polițienescã.

Bucuresci, 1 Iulie. — D. Dimitrie Ghica a refusatŭ d'a primŭ formarea cabinetului. — Secerișulŭ a începutŭ, rezultatulŭ în genere e rêu.

Paris, 1 Iulie. — Doctorii Brouardel și Proustŭ au declaratŭ, cã colera din Toulon nu este de cãtŭ colera asiaticã mai ușorã.

Wiesbaden, 1 Iulie. — Impãratulŭ Wilhelm a sositŭ din Ems. Familiile regale greco-danese i-au făcutŭ vizitã. Maiestãțile Lorŭ au luatŭ dejunulŭ împreunã.

Roma, 1 Iulie. — Doi lucrãtori piemontesi, cari s'au întorsŭ din Toulon peste Alpii Italici, s'au bolnãvitŭ de colerã. Unulŭ din ei a și muritŭ.

Toulon, 30 Iunie. — De erŭ au fostŭ șese casuri de môrte de colerã.

Cronica evenimentelorŭ politice.

„Egyetértés“ organulŭ stângerŭ extreme maghiare, ocupãndŭ-se în numărulŭ sãu dela 29 Iuniu de cestiunea prelungirii periódei legislative în Ungaria, scrie între altele:

„Se vorbește de prelungirea mandatului pentru deputații dietali pe șese ani. Cu alte cuvinte numai în röstimpŭ de câte șese ani sã se facã alegeri pentru dietã. Mai multŭ aderenți de influință din partida guvernamentalã s'au exprimatŭ în acestŭ sensŭ, ér organulŭ semi-oficiosŭ alŭ regimului face propagandã pe fațã în acêstã direcțiune și chiar unulŭ din membrii guvernului (d. Trefort) a accentuatŭ trebuința unei schimbãri de felulŭ acesta.“

„Acêsta în Ungaria însemnecã a pune capetŭ constituționalismului pentru totdeuna. Dar și altcum la noi deputații în cele mai multe cercuri nu se alegŭ, ci se numescŭ de cãtrã prefecti. Ér deputații aleși sunt espuși la felŭ de felŭ de ispite. Dintre deputații guvernamentali ai dietei trecute aprópe a patra parte au trasŭ felŭ de felŭ de folose dela guvernŭ.“

„Decã mandatulŭ se va estinde pe șese ani, atunci încetã tôte avantajele parlamentarismului. Numai esteriorulŭ va mai rênãne. Vomŭ avã o camerã a deputãților, care numai prin aceea se va deosebi de consiliulŭ de statŭ alŭ guvernelorŭ absolutistice, cã acolo vorŭ fi și câți-va opoșionali condamnați la a nu putã face nimica și, cu ei numãrulŭ membrilorŭ va fi mai mare.“

„Guvernulŭ va trebui sã se îngrijescã de mai multŭ ómeni, decãtŭ în statulŭ absolutŭ. La carulŭ statului vorŭ impinge mai multŭ și mai multŭ vorŭ vrã sã guste avantajele ce resultã din împrejurarea de a se aflã în apropierea guvernului.“

„Pentru cã majoritãțile în generalŭ, însã cu deosebire majoritãțile maghiare potŭ dice despre sine: „Nos numerus sumus, fruges consumerere parati.“ (Noi majoritatea votãmŭ, cum ne poruncesce d. Tisza și suntemŭ gata a primŭ dela elŭ tôte posturile și favorurile).“

În ședința dela 27 Iunie st. n. a dietei croate a vorbitŭ Camenar în cestiunea teatrului. Între altele a đisŭ: „Sã dãmŭ pentru teatru celŭ puținŭ atãta, cãtŭ sã dãmŭ pentru depositulŭ iepelorŭ. Maiestatea sa regele, „Csacsko“ (tãtucu) nostru are, slavã domnului, destui bani; elŭ sprijinesce cu abundență teatrulŭ ungurescu; sã-lŭ rugãmŭ sã binevoiescã a sprijini și pe celŭ croatŭ. Maghiarii au unŭ deficitŭ de teatru mai mare, asemenea din cauza cântãrețilorŭ italieni. Zidiți Agramenilorŭ unŭ teatru; dați-le o operã pentru petrecere, ca sã nu facã nici o revoluțiune.“ Cruadac a propusŭ sã se mãrescã subvențiunea teatrului. Starcević, ceva rarŭ, a votatŭ cu partizanii sãi contra, cu guvernulŭ. Propunerea lui Mihalovici, privitorã la comitetulŭ teatralŭ a provocatŭ furtunã între Starceviciani. La votare s'a începutŭ o cêrtã înverșunatã între opoșițiune și guvernŭ. Resultatulŭ votãrii a fostŭ: 44 contra propunerii lui Mihalovici, 40 pentru. Opoșițiunea pãrãsesce bãncele, Pisacicŭ dãmŭ cu pumnii în pupitru și președintele, neputãndŭ restabilŭ ordinea, declarã ședința închisã. Folnegovicŭ declarã votulŭ nulŭ, fiindŭ falsŭ, studenții din galeriã și damele ilŭ aplaudã.

Cu ocasiunea desbaterilorŭ asupra proiectului privitorŭ la tratatulŭ de navigațiune între Italia și Franca, s'a întemplatŭ în camera italianã unŭ incidentŭ între deputatulŭ Crispi și ministrulŭ de externe Mancini. Crispi își exprimã pãrerea de rêu, cã o lege atãtŭ de importantã se aduce în desbatere în momentele din urmã ale sesiunii și dice cã tratatulŭ actualŭ nu e favorabilŭ Italiei. Întrãba apoi, decã are sã se punã capetŭ, în fine, politicei de servilismŭ și de înjosire. (Strigãri în stãnga: Bravo: Așa e!) Mancini declarã, cã țera nu pricepe nici politica de înjosire, nici de provocațiune, decãtŭ potã în ziua cãndŭ va urmã politica lui Crispi. Crispi sã apãra în contra acestorŭ învinuirŭ și spune cã nu lãcomesce dupã postulŭ lui Mancini, decã e vorba, cã ar trebui sã urmãriscã o asemenea politicã. (Strigãri în stãnga: Dreptŭ e!) Între politica aventurosã și aceea a lui Mancini esistã o politicã înțelãptã și puternicã, și anume politica respectului cãtrã țerã. (Strigãri în stãnga: Fôrte bine!) La ce-i servescŭ Italiei alianțele sale atãtŭ de renumite? Anglia nu se înteresezã de voi, Germania vã desconsiderã. (Strigãri în drêpta: Oho! Aprobãri în stãnga). Delegații Germaniei vorŭ asistã la aniversarea luptei dela Lissa. Austro-Ungaria nu vã întorce visita, ce i-ați făcutŭ o fãrã nici unŭ motivŭ temeinicŭ. Camera va dovedŭ patriotismulŭ sãu, decã va rêspinge tratatulŭ. Dupã ce mai vorbește puținŭ d. Mancini, camera primesce proiectulŭ cu 158 contra 63 voci.

Cronica đilei.

Principele de corônã Rudolfŭ cu soția sa princesa Ștefania au dãruitŭ 1000 fl. pentru nenorociții din Gașița, cari au suferitŭ prin esundarea apelorŭ din primãvera acêsta.

Din Reșița montanã ni-se face cunoscutŭ, cã înființãndŭ-se acolo prima tipografiã romãnã în Banatŭ a d-lui Simeonŭ Pocreanŭ, d. P. Broșteanu, cu scopulŭ d'a sprijini acêsta întreprindere naționalã, a însărcinatŭ pe d. Pocreanŭ cu tipãrirea opului „Zur Geschichtsforschung über die Romänen,“ și din cauza acêsta, aparițiunea opului se va întãrđiã cam pãnã la finea lui Augustŭ c.

Ni se scrie din Alba Iulia cu data de 29 Iunie st. n. cã petrecerea arangeatã de junimea academicã de acolo și din împrejurime a fostŭ interđisã de poliția orașului sub pretextulŭ, cã n'a definitŭ scopulŭ filantropicŭ pentru care s'a arangeatŭ.

In 18. curentu s'a ținut examenul de maturitate cu elevii de la școala comercială din locu. D-nii D. Axente, Teodoru Lazar, C. Perșenaru, I. Popoviciu, Adalbert Rozitzky, și Vasile Purcarea, au făcutu cu succesu examenul.

Suntemu rugați din Deșiu a comunica că preotulu Iuga, care a toastatu la banchetulu de acolo nu este celu din Negrilesci, precum s'a dișu in corespondența publicată in Nr. 87 alu »Gazetei,« ci celu din Sălisce.

Oficerii regimentulu austriacu Nr. 76, care garnisonază in Oedenburg, s'au intrunitu la 24 c. ca se serbeze in modu cuviinciosu amintirea sangerosei lupte dela Custozza din 1866, la care numitul regimentu încă a luat parte.

Clubulu partidei naționale croate a decisu in conferința sa din 28 Iunie, ca se alégă pe Dr. Schramm din nou vice-presedinte alu dietei croate.

Guvernulu român, spune »L'Indépendance roumaine,« a încercatu să aducă pe d. C. A. Rosetti in senulu seu. D-sa însă a declarat, că vederile sale nu-i permitu a mai urma calea, ce a apucat'o guvernulu.

Același diaru comunica că crisa ministerială continuă. Amicii d-lui Brătianu nu consimtu să intre in ministeru d-nii Carpă și Maiorescu. De altă parte se diçe, că nu se va lua nici o hotărîre înainte de a sosi in dițele acestea in Bucuresci d. Ioanu Ghica, ministru plenipotențiaru la Londra.

Se asigură, diçe numitul diaru francesu, că toți ministri români acreditați in străinătate au fostu chemați in Bucuresci, ca să confereze cu guvernulu in cestiunea Dunării, care vine din nou pe tapetu.

D. I. C. Brătianu a fostu decoratu de M. S. monarhulu Franciscu Iosifu cu marele cordonu alu »Ordinulu Leopold.«

M. S. Regele, diçe »Resboiulu-Weis,« a presidatu Duminică dimineța unu consiliu de ministri ce s'a ținutu la palatul din capitală. S'a tratatu, se diçe, intre altele și cestiunea espulsiuniloru din țeră proiectate de guvern.

Cetim in »Resboiulu-Weiss« următorea scire senșională: In ședința consiliulu de ministri de ieri se diçe, că s'a propusu și unii spunu, că s'a și hotărîtu isgonirea din țeră a d-lui Al. Ciurcu, directorulu diarului »L'Indépendance roumaine, A. Secășeanu, presidentulu societății »Carpații« și a tipografulu-editoru alu diarului »Opiniunea publică.« Se afirmă, că d. Aurelianu a protestatu contra acestei măsurii și și-a datu demisiunea. Ore se fi mersu d. Brătianu atât de departe? Nu putem crede.

Ministru-președinte alu Bulgariei d. Zancof și-a datu demisiunea, din causă că alegerile au eșitu nefavorabile guvernulu. Totd-odată se convocă noii deputați pentru diua de 25 Iunie c. in Terno. Principele Bulgariei a luat in considerația demisiunea ministerulu și o va comunica adunării naționale după deschiderea ei.

Scupina sârbescă s'a închisă printr'unu discursu alu Tronulu. Regele mulțumește Camerei și guvernulu pentru reforma sistemulu impositelor; mulțumesce Sultanulu pentru bună-voința sa in cestiunea joncțiunii drumurilor de feru turco-sârbe lângă Vrania; mulțumesce deputaților pentru motiunea ce au votatu cu ocazia conflictulu dintre Serbia și Bulgaria. Mesagiulu diçe că Regele și guvernulu voru conserva prestigiulu Serbiei și pacea interioară și exterioară. Regele mulțumesce și Greciei pentru protecția ce acordă reprezentantulu seu din Sofia supșiloru Sârbi.

Consiliulu federalu alu republicei elvețiane invită diversele guverne, ca să ia parte la conferința diplomatică din 8 Septembrie. in care se voru stabili principiile generale pentru convențiunea internațională, prin care se-și apere dreptulu literar și artisticu alu autorulu.

Discursulu d-lui V. Babeșu.

raportorul comisiunei de 30 a conferinței din Sibiu.
(Continuare din Nr. 98 alu Gaz. Trans.)

Firesce, că nu recunoscă acesta domni Maghiari, ci in fața fapteloru celor mai iuverdate, o negă morțișu; dar eu spunu ai solenelu, că decă cine-va fie măcar cea mai mare putere din lume, ar croi Maghiariloru sôrtea, ce ei ne-au creat'o nouă aci in această țeră, ei această sôrtenicî trei ani nu o ar suteri. Ei s'ar revoltă și s'ar unu cu ori care elementu destructiv, contraru opresorulu lor și l'ar combate pe acesta, făr' a alege mijloce și făr' a le păsa de legile lui. Istoria din anii 1848/9 și până la 1866 ne dovedesce acesta. (Bravo! Aplause). Și apoi aci se nu perdemu din vedere, că sôrtea Maghiariloru chiar atuncî sub absolutismulu austriacu, nici pe departe nu se putea asemăna cu acesta

sub constitutionalismulu lor, ori câtu de paradox s'ar păre acesta! Să ne aducem aminte, câtu de micu erau atuncî sarcinile publice și câtu de mare teren in viața publică a statulu ce lăsa Austria elementulu maghiaru, pecând politica d-lor Maghiari nici a sci nu voiesce de noi in viața publică! (Așa e)

Ei bine, cum ei, domni Maghiari, in fața acestui esemlu datu de ei, și cu atât de recentă memoriă a aceluia, cum ei ne potu lua in nume de rău, că și noi simțim și pricepem răulu și nedreptatea ce ei ne facu, și ne punem in statu de apărare — nu ca și ei, ci intre marginile legii?!

Minunată aparițiune psihologică și fiziologică acesta! D-nii Maghiari, prin tătă istoria trecutulu lor, admirați de tătă lumea pentru zelulu și devotamentulu lor național-patrioticu, pentru suferințele și sacrificiile lor, cum ei astăzi potu pretinde dela noi Români, ca noi să n'avem aspirațiuni naționale, și logică in capu și inimă in peptu — pentru interesele existenței și prosperării noastre naționale, se nu pricepem ce au priceput ei și se nu simțim ce au simțit ei atuncî cându își apărau dreptulu față de tiranii lor, se nu dorim nimic nobilu, sublimu, noi de capulu nostru, noi pentru noi, ci — numai de ei să ascultăm — și de d-lu Gall, cu capulu pe tipsă, ei se cugete și se simțescă pentru noi, ei să ni spună, ce este bine și ce este rău pentru noi, ce trebuiescă dora și ce se ne facă plăcere, — până unde și cum se fimu Români, ca se nu suferă ideia de statu maghiaru in noi, carea nu este de câtu fantasia domnilor! Cându Austria le insinuă lor lucruri nenaturale ca astea, ei cu indignațiune le respingeau, numindu nebuni pe aceia cari s'au încumetat a voi să simțescă și cugete și judece pentru ei, și se-i facă pe ei patrioti austriaci, după limba, chipulu și asemănarea lor. Și astăzi ei țin naturală, rațională, îndreptățită aceiași pretensiune alor față denoi și de tôte naționalitățile nemaghiare!

Dvóstră sciți că nu asagerez; sciți că d-nii dela putere nici odată nu ne-au întrebatu, că ce dičem noi, cum am doru noi să fie legile, ce face Dieta lor pentru noi, și decă vr'odată reprezentanții nostri totuși le-au spus dorința poporulu, nici odată ei acesta n'au luat'o in considerațiune. Dar bucină in lume — libertatea poporulu și egalitatea inaintea legii. Vai d'această libertate și egalitate! Avem libertatea la alegerile pentru Dieta, dar așa că Româniloru din Transilvania, aprópe 2/3 a populațiunei întregi, participându in asemenea proporțiune și la sarcinile publice, chiar prin lege le sunt legate mâinile ca se nu pótă alege nici liberu, nici egal cu Maghiarii, ér in părțile ungurene și banatice, vine unu Tabajdy seu altu comite supremu, și comandă din centru că cutari și cutari omeni ai guvernulu trebuie să fie aleși, că decă nu, vai de omu! O adevărată insultă a legii și libertății, pe cum și a minții și inimei cetățenilor. Aceste sunt lucruri, sunt fapte, cari petrecându-se di-nicu pe față, nu numai că au devenitu nemai suferibili, dér ele nici nu se mai pot ascunde dela vederea lumii, nici justifică importanța lor, nici justifică motivulu și scopulu lor. Incepe Europa a vedé; i-amu deschisú ochii și noi, și i vomu mai deschide, și va vedé și va cunósce bine cele-ce se întéplă la noi, și-și va formă judecata sa, și va distinge între cei-ce tăcându lucră la ordine și civilisațiune, și între cei-ce din gura mare se laudă că sustinú pacea, ordinea, interesele culturai in Orientu, ér in faptă ei zugrumu progresulu popólorulu, dărímă bună starea lor, și prin acesta le turbnă și neliniștescú. Astăzi cându Români au unu număr atât de considerabil de omeni inteligenti, ca totu atâtea sentinele a intereseloru lor vitali, nu se mai pôte ca mulțimea să tacă la atâtea asupriri și nedreptăți și se continue a jucă rola mutulu in Europa. (Așa e!)

Germania, Europa are trebuința de pace, vrea pacea și ordinea in Orientu. Dar pacea și ordinea in Orientu este imposibilă pre câtu timpu Români, cel mai numerosu elementu din Orientu, sunt maltratați sunt împedecați in progresulu lor natural, sunt bantuiți și nelinișciți ca'n timpurile cele mai barbare! Europa scie, și sciva și simți-va din ce in ce tot mai bine, că aici in acestu trunchiu alu Carpaților, la pórtă Orientulu, unu elementu — cel mai pacificu, cel mai importantu, este nelinișcițu și nemulțumit, și că nu se pôte mulțami și linisci, pe cât timpu este amenințat in existența sa, prin denegarea sistematică a condițiunilor de dezvoltare și cultură națională. Domni Maghiari, causa nemulțămirii noastre, ne spun, și spun Europei, că recunoscú de factore la loculú seu pe România liberă, că cu ea sunt gata a se aliă, de interesele ei sunt gata a ține contu; dér de noi, cele trei milioane Români de sub domnia lor, nu voru se scie, nu ne recunoscú de factoru. Și acesta o diču ei, domni maghiari, cei ce au alergat și alégă prin țeri străine, prin Bucovina și Moldova, ca se-și caute de rămășițele lor parte acolo de Ciangăi, pentru a căroru scăpare de peire cheltuescú sute de mii și au pus in contribuțiune benevolă țera întregă! Ei, acesti domni Maghiari au ușurătatea credinței, că Români din România se voru aliă cu ei, voru da mâna cu ei și-și voru vërta sângele alătura cu ei, peste corpulu naționalu, și strivitú alu nostru, ale fraților lor, fără de care ei nu potú se aibă sigurú viitoru! (Bravo, bravo!)

Români, frații noștri din România, cunósce situațiunea noastră fórte bine, dér cunósce și situațiunea Europei. Ei — da, gata sunt, ca și noi, a da mâna cu Maghiarii, însă numai cu noi împreună, nici odată in contra noastră, cu întărirea lanțurilor noastre. Și decă doru unii diplomați ai lor, in vr'un momentu de grea incurcare, s'ar încercă a face o alianță cu Austro-Ungaria — făr' a ține sémă de noi, opiniunea publică, mulțimea poporulu Românú din România, i-ar desavuă și desvalidă chibzuirile lor. Dér această reciprocitate și simpatia este precum dișei și mai înainte de totu naturală și de felu nu rezultatulu unor tractări, pactări, complotări între noi. N'avem in această direcțiune nici cea mai subțire legătură cu frații de peste Carpați, și puternicii nostri dela guvernú o sciú această fórte bine, căci pentru instituțiunile lor și agenții lor nu esistă, nu pôte se esiste vr'unu secretu la noi,

Insuși dnulú Iónu Brătianu, capulu guvernulu român astăzi — potú se afirmă, că nici nu voiesce se audă de noi și de certele noastre cu d-nii Maghiari, cu atâtu mai puțin se ne sprijinescá seu incuragieze. O rugință pară nu ni se dá, pentru lupta noastră, din țara fraților nostri. (Așa este!) Mai multu potú se vé spunu, la o ocaziune incidentală, Ministru Românú dlú Campineanu mie mi-s'a esprimatú, că se bucură, căci s'a găsitú între Români de dincóce o sémă de ómeni, ca se formeze dintre Români o partidă, apropiată de guvernulu maghiaru, cu încrederea cătră acesta; de asemenea sciutu este, că cei dela »Viitorulu« însuși se laudă, că consululu generalu alu României in Budapesta, care scrupulosu se ferese de Români naționali, întreține relațiuni de aprópe cu cei guvernamentali; in fine »Correspondența litografică« din Viena, fóiă semi-oficială, ni-a spus'o încă in Martie, că guvernulu d-lui Tisza are a mulțami formarea partidei române guvernamentale — și atitudinei binevoitoare a guvernulu României. Cu tôte acestea, adevertu ce chiar și de aci reese — e, că guvernulu României, chiar și între grelele împrejurări de astăzi, ar doru să ne scie mulțamiți, și nu-i place se ne audă nemulțamiți, firesce, căci scie bine, că pe câtu timpu noi vomu fi nemulțamiți, nu pôte se fie vorba de o sinceră și reală bună înțelegere între ambele state vecine.

N'ajungú însă nimicú aceste naturali, logice și reali considerațiuni. D-nii Maghiari rămân in rétăcirea, in preocupățiunea lor contra noastră. Acum de curéndu, chiar înainte cu câteva dije, am avutú întâlnire și lungă convorbire cu unu ilustru jurnalistu guvernamentalu — asupra situațiunei noastre politice și a relațiuniloru noastre interne și externe. I-amu citatú și espicatú tôte datele, spre a-i dovedé, că domni Maghiari dela putere prin purtarea lor față de noi, ni facú relațiunile cu ei ne mai suferite și provóca înstrăinare, chiar ură între dóue națiuni, avisate de istoria și de necesitate, a trăi împreună in cea mai strictă frațietate. M'a ascultatú cu atențiune și la urmă mi-a dechiaratú, că — pentru prima óra in viața sa se convinge prin cele spuse și arătate de mine, cum este posibilu, că in teoriă — una se ținemú, ér in faptă chiar contrariulu se facemú. Densulu m'a încredințatú, că nu cunósce bărbatú politicu maghiaru, care n'ar pricepe și recunósce necesitatea celei, mai intime înfrățiri și solidarități cu Români: dar de condițiunile, absolutu necesari pentru astéu de înfrățire și solidaritate, specialu de aceea ca se fie sinceri, drepti și cu iubire cătră Români din Ungaria, Banatú și Transilvania, se țină sémă de trebuințele și drepturile acestora, nici unulu nu vrea se audă! (Bravo. Tocma așa e!)

(Va urma.)

Generalulu Doda și grănițerii.

Caransebeșu, la 19 Iunie 1884.

Domnule Redactoru!

Acum cându din tóta țera Vă vinú vești despre algeri, cându colónele »Gazetei« uu sunt decátu unu lungú și revoltatoru pomelnicu de abuzuri și desamăgiri, am cređutu, că va fi la loculú seu, ca se scie publiculu românescú ceva despre alegerile de aici. Cei onești, lăpădându-se de sine au luptatú pentru onórea națiunei, se-și găsescá o mângăere, ér cei vënduți cu sufletulu lor, perversele caractere, ce au datú mâna de ajutoru dușmaniloru, ca se ne umilescá, se-și găsescá mustrarea și se roșescá, decă mai potú. La cetirea gazetelorú noastre și se strînge inima, cându veđi că atâtu mar' de Români, numai 3 deputați naționali au pututu să alégă. E tristă a vedé mai in fiecare cercu Români vëndători, și de 10 ori tristú cându între aceștia vedemú preoți, dascăli și cărturari crescuți in școli românesci.

Dușmanii noștri au vëritú putrediciunea in trupulu nostru naționalu, ni-au ticăloșitú caracterele, ei ne batú cu ciomagulu nostru și ne siliescú, ca înșine se ne săpămú grópa. Din acesta stare numai o operațiune radicală ne ar puté mântui, dar unde e doctorulu, unde e léculu pentru atâtea stricăciune? Ajunși aici nu mai putemú fi optimiști, nici cinici chiar, lovitura e pre cruntă.

La atâtea desamăgire iti vine se sftirci sdrențe gazetele noastre, cari mai luptă pentru unu viitoru mai bunú, cându ele nu sunt decátu unu glasú in pustia, se aprinđi și se dai tuturorú vënturiloru celú de pe urmă pravú din școalele noastre românesci, cari ne crescú vëndători, se cutruimú bisericile românesci, cari ne-au ziditú astfelu de caractere perverse, așa inimi impetrite. Afurisitú e patria, care hrănesce astfelu de existențe, afurisitú totu pasulu nostru spre cultură, cându vedemú, că di-nicu ne ticăloșimú. Așa gândesce in inima sa Români adăvëratú astăzi și cându Românulu ajunge acolo, se își afurisescá traiulu in casa sa, unu dorú de destructiune se incuibă in elú. »Amarú de elú atuncî și amarú de celú ce-i stă in cale.«

Dar rabdă inimă și tací, timpulú nu a venitú se-și vërși veninulu. Inghite, cetitorule necăjitú, adună veninú in tine; atâtea comóra iti poți face din iubirea patriei tale, veninulu e pânea de tôte dițele, cu care mama patriă ne hrănesce. Așa se adunú apele in rezervorule din munți, n'ai decátu se rupi barierele și o țeră e la potopú.

Decă mai poți fi mângăetú cetitorule, află că in tôte cercurile electorale cu populațiune română se nu găsescé unulu, in care corupțiunea nu a întratú; acela e cerculu Caransebeșulu! Meritulú, că aici nu a pututu se-și vère dușmanii noștri mâna lorú criminală, iti pótú

Provocându-mă la corespondența din comitatul Coșocnei publicată în Febr. 1884 în »Gazetă« Nr. 20, unde se descrie succesul la alegerile din cercul Ormenișului efectuate în 20 Febr. a. c., rog cu totă stima pe autorul acelei corespondințe și în special pe D-lu Ludovicu Simonu și pe d. Andrei Vodă vice-președintele clubului român din cercul Ormenișului, a'și da raportul în publicu despre alegerile membrilor municipali întemplate în Șopteru lângă Ormeniș în 25 Iunie 1884 și să binevoiască ale descrie în modul cel mai sincer.

Un român devotată cauzelor naționale.

Diverse.

Colera în Franția. — Scirile, ce ne sosesc din Paris, spun că în tota Franția e o panică generală din cauza colerei, cu toate încercările autorităților de a liniși spiritele. Se vorbește chiar că din această cauză, serbarea națională dela 14 Iulie se va amana. Comerțul stagnează cu totul, fiindcă primiriile și trimiterile de mărfuri sunt împedecate. Emigrațiunea este considerabilă 563 de lucrători din arsenalul din Toulon au plecatu deja. Alții 1000 au cerut concediu.

Dr. Virchov din Berlin a vorbit în ultima ședință a Reichstagului germanu despre ivirea colerei în Franția și impută guvernului francesu, că n'a creșut a fi colera asiatică. »Nicăiri în lume; a dîșu elu, nu s'a observat o coleră sporadică de forma acăsta, și mai puțin în Toulon, care de secole e porța pe unde intră toate epidemiile orientale.« Virchov și exprimă speranța, că în conferința din Londra se va debate acăsta cestiune, căci e constatată că corăbiile, fără se atingă uscatul, pot aduce colera.

Examenți. — În institutul de fete »Vautier« erî s'au început examenele și voru dură până la 4 Iulie inclusiv, când va fi examinarea de musică de cătră profesorul Iaschik. Intre celelalte căntece din programă se află și »Cântarea dimineței« pentru trei voci. Orele de esaminare sunt în cele trei zile de la începutu de la 8^{1/2} — 12, iară în a patra și dela orele 8—12.

Cum se atragă mușterii. — Unu tîneru comerciantu din Viena, pentru ca s'î atragă cumpărătorii lipi în ferestra prăvăliei sale unu biletu frumosu scris de următorul cuprinsu: »Posesorul acăstei prăvăliei, în vîrstă de 28 de ani, fără defecte fisece, dorește a se căsătorî cătră curîndu cu o bravă fată sîu cu o tîneră veduvă. Se cere numai o avere de 5—6000 fl., tôte celelalte sunt lucruri secundare.« Din ziua acăstei propunerî de căsătorî, prăvălia șiretului comerciantu e asediată în tota forma de cumpărătoare nemăritate. Omul nostru e atăt de ocupat cu vîndarea, încăt, precum însuși asigură pe fiecare, nu i rămîne timp să pună la cale căsătorî.

Unu ajutoru neplăcutu. — Unu actoru, care fusese angajat la unu teatru în provincî, venise în Viena ca s'î caute ocupațiune, de orece directorul sîu falimentase. Ajunsu la nevoiă, și vînduse hainele de scenă ce le avea și mîncase banii de pe ele, fără se se potă angaja la vr'unu teatru. Actorul începî a deveni melancolicu, după cum îi devenise și stomacul, care începuse a suspina desu... de fîme. Unu altu actoru, ce juca la opera curții, îi adună o mică sumușoră de banî, dar gîndidu-se că și acăștia în curîndu se vor sfîrși, trimise pe nenorocitul colegu la președintele unei reuniuni, spunendu că, conformu statutelor, de sigur ilu va ajuta. Bietul actoru se duse plin de speranță la numitul președinte, unde se începî următorul dialog: Președintele: »Petiționezi pentru unu ajutoru, — hm — când ai venit în conflictu cu autoritatea?« — Actorul: »Eu — cu autoritatea? Nicî odată — te rog!« Președintele: »Mofturi! Nu trebuie să roșescî înaintea mea — cunoscu lucrurile acăstea, — haide, spune, când și unde ai fostu arestatu?« — Actorul: »În arestu? Eu? — te asigură că nicî odată!« — Președintele! »Decă n'ai comis nicî o faptă rea și n'ai fostu condamnatu, cum vii atuncî la »Reuniunea pentru condamnații eliberați« să i dea ajutoru?« — Actorul: »Reuniunea pentru condamnații eliberați?« dîșe imărmurit bietul actoru perplexu, care de odată începî a se lumina. »Ah! atuncî mi ceru scuze — greșelă — greșelă! murmură elu și iute o sterse pe usă afară, unde doi colegi, mai leșinîndu de risu abia ilu putură liniși.

Logodnă. — Din St. Miclăușul Mare ni se face cunoscută logodna d-lui Dr. Nicolau Ciacianu de Beldiu cu d-șora Livia Bogdanu, fiica avocatului din acelu oraș.

Trenul de dimineță Brașov-Predeal.

Domnul șefu alu gării din Brașov ne comunică, că de aci încolo până la alte dispozițiuni trenul de dimineță Nr. 206, care merge dela Brașov la Predeal, nu va mai plecă de aci la 6 ore, ci la 5 ore 40 minute dimineță, după ordinea următoare:

Trenul 206 plecă dela Brașov dimineță la orele 5 și 40 min. La Dêrste sosese la orele 5 și 52 min. Plecă de aci la 5 și 53 min., sosese la Timișu la 6 și 16 min. Plecă de aci la 6 și 17 min. și sosese la Predeal la 6 ore și 42 min. dim. Aici se întalnesce cu trenul Nr. 291, care așteptă în Predeal. Prin urmare drumul dela Brașov pân' la Predeal ilu face într'o oră oprindu-se la stațiuni numai două minute.

Editoru: Iacobu Mureșianu.

Redactoru responsabilu: Dr. Aurel Mureșianu.

unul singuru omu. Acelu omu rămasu noue din alte vremi, acelu caracteru anticu e generalul Traianu Doda. Cu asta nu voi se dîci, că aici nu ar mai fi Români cu inimă, cu sufletu, sunt har domnului, pote mai mulți ca ori unde, dovadă că nicî unul nu a fostu vîndătoru. Dar nicî unul nu e cu autoritatea și popularitatea lui Doda, nicî unul, care cu pieptul lui se potă opri 100 de mii de Români din calea, pe carea îi impinge sila și corupțiunea stăpînirii. Nicî unul nu e, a căru nume numai se taie pofta de cucerire a dușmanilor.

Acum a 5-a oră a statu generalul Doda în fața alegătorilor sîi, a statu însă ca totdeuna cu fața curată. Nicî odată nu a desertat din tabăra națiunei sale, deși în dieta din Pesta a fostu fără tovarăși de credințe, deși avea și elu interese mari de mîntuitu pentru cercul sîu, cum e gimnasiul, integritatea fondurilor etc. Nu a făcu-to însă cu prețulu trădării, căci a avut destulă chipuzielă, ca se vadă, că bunurile căștigate pe calea asta sunt efemere. Ar fi căștigat pote gimnasiul, dar unu astfelu de gimnasiu, care ar fi fostu rușinea și ruina noastră! Timeo Danaos et dona ferentes.

Te vei întreba cetitorule, de unde atăta popularitate, de unde atăta putere preste unu cercu așa de mare?

Êta în scurtu:

Abstrăgîndu dela erudițiunea, rangul și caracterul sîu anticu Doda a făcutu și face pentru cercul grănițerilor de aci mai multu decăt s'ar pută pretinde dela unu singuru omu. E deja omu în vîrstă și cu unu trecut plin de fapte, ar pută și elu se ducă o viață mai liniștită, se se retragă dela tôte; dar inima nu-lă lasă.

Fostul regimentu grănițerescu de aci dreptu rîșplata vitejiei și credinței sale pentru tron a fostu remunerat de Maiestatea sa cu pîduri imense în prețu de 16 milioane fl. v. a., cari astăzi facu comunitatea de avere a foșilor grăniceri. Generalul Doda e președintele acăstei comunități de avere. A fostu în interesul ei pe propriile spese în deputațiuni, a statu totu în cauza ei mai multu timp în Viena: în tota ziua ilu veșî mergîndu la cancelariă cu o regularitate adevăratu militară; lucră în continuu pentru prosperarea și siguranța ei, căci are a o apără de multe pericole. Prin autoritatea sa impune unire în comitetul ei administrativ și totu densul prin popularitatea sa împiedecă desființarea ei, căci de multu lucră stăpînirea prin agenții sîi prin comune ca ele se cîră împărșirea pădurilor. Dar cându se gîndesc grănițerul se sté în fața generalului cu cererea de a se desființa comunitatea de avere, îi trece tôte pofta. Comunitatea de avere sub mânil curate și harnice ale generalului Doda prosperază pe anu ce merge. Pentru tôte serviciile ce le face însă nu primesce nicî cea mai mică remunerațiune; nu numai în banî, dar nicî pădurarii nu înrîșnescu s'î ducă unu vînatu măcar, sciîndu, că cu Doda au atuncî de lucru. —

De cându cu gimnasiul dorit, generalul totdeuna a fostu în fruntea deputațiunilor, la tôte cauzele comunale și comitatense Români de aci au pe generalul în frunte. În fine ce se ține de caracterul și personalitatea sa, fie de ajunsu se spunu, că s'au scornit anecdote chiar prin popor despre virtuțile lui. Poporul ilu iubesc fiindcă și elu își dă sufletul pentru popor. De aci vine că înainte cu câte-va săptămîni ne mai voindu a primi candidatura unu țeranu moșnegu din mulțime i-a strigat cu lacrimile în ochi: »Da și D-lu generalu ne lasă acum!« Și după cum singuru o mărturisește în discursul sîu, acăste vorbe simple, dar cu adîncu înțelesu ale moșnegului l'au hotărît să primescă erăși mandatul.

Astfelu este și merită se fie omul, care viața sa intrăgă a muncit neobositu, ca se umple locul, ce lă ocupă, care viața lui intrăgă a fostu o neindurată pază a onorei sale, ca se potă sta cu fața curată înaintea împăratului și a lui D-șeu chiar. Unu astfelu de omu acășe și are curajul a-și implini datorințele și a-și afirmă drepturile de cetățen, fraților se le impună iubire și respectu dușmanilor.

Êta amploiaș și pensionaș român, Êta conducători ai necăjitului nostru popor, unu modelu de imitat! Aș se căștigă iubirea și increderea, așa se pășesc înaintea alegătorilor români și atuncî desertarea în tabăra străină va fi mai rară.

Mi va reflecta cineva: »Doda e generalul și alegătorii lui foști grăniceri deprinși la supunere orbă.« Rîșpîndu eu: — Mai sunt și alți ofițeri pensionași, mai sunt și alte cercuri de foști grăniceri, dar unde mai vești, ce vești în Caransebeșu?

Am spusu acăstea dreptu exemplu, celor ce conduc poporul și candidăz înaintea lui.

Acum se arătă unu altu exemplu alegătorilor nu numai de naționalitate română ci tuturor alegătorilor din Ungaria. Nu cred că sub coróna S-tului Stefanu s'î făcutu o alegere mai liberă, mai imponentă și mai demnită. Șovinismul, presiunea, corumperile, crămele, bătăile și alte maniere de acăstu soi, au făcutu

ilusorie ori-ce alegere liberă și conscientioasă, au călcat în picioru cea mai sântă lege, așa s'a întemplat putem dîce pretutindenea, nu așa însă aici la Caransebeșu. Și decă acăstu cercu face o excepțiune, nu iubirea, simțulu de dreptate, nicî chiar indulgița guvernului portă meritulu ci singuru alesul și alegătorii. Unu contracandidat alu lui Doda, nu ar fi aflatu stăpînirea în tota Ungaria, înțelegu, unul care se învingă, și pentru alegătorii de aci înțeleptul nostru guvern nu ar fi aflatu unu singuru mijlocu de amăgire în totu catalogul nelegiuirilor sale, care se-i abată de la candidatul lor.

Comitetul electoralu din Caransebeșu era sigur de învingere fiindcă lucră cu mărimi cunoscute și probate, cu generalul de o parte și cu grănițerii de alta, de aceea nicî nu a făcutu opintiri mari. Dușmanii, căroră le strepezescu dinții după acăstu cercu, au întreprinsu totu posibilulu, ca se tragă o dungă preste socotela Românilor. Pretorii și notarii nu numai că nu au publicat convocările la alegeri, dar sfătuiu poporul se steie acasă, că Doda totu va reeși. Intr'aceea în comunele, a căroru alegători erau pe mâna lor, au stat gata cu trăsuri ca la unu semn dat, se vină la Caransebeșu, se tăbărasc pe urnă și se răpesc mandatul din mâna generalului. Le-a scăpatu însă chilipirul din mână.

Luni în 16 l. c. în zorî de zi la capetele orașului se adunaseră deja oștiri întregi de alegători, aduși de bravii lor conducători. După ce s'au adunat cu toții pela 8 ore a. m. mulțimea cu preoții în frunte a intrat în oraș în sunetul musicii strigîndu: »Să trăescă peneralul Traianu Doda,« de fierbea vîzduhul.

Era frumosu de vîzutu o oște de 5000 și atăta alegători români, fiecare cu traista în spate, veniți alți cale de 2 zile pe picioru, fără silă, fără corumperi, ci numai ca se afirme dreptulu lor de cetățeni. Și creșea inima vîdîndu atăta Români la unu locu, toți nalt și spătoși, cu ochi înțelepți și frunți late, semne a valorii noastre naționale. Eu sum străin aci întâia dată în viața mea am vîzutu așa unu conductu de Români, avîndu atăta liniște, serioșitate și demnitate, de aceea fără se știu vîdîndu-i mi-s'au împăinginat ochii și inima mi-s'a umflat. Ce ar fi dîșu ore la acăstu aspectu nemuritorul Bălcescu, care privîndu la hora flăcăilor de pe moșia lui Negri, a esclamat cu lacrimile în ochi: »Ce mai oște va avé România odată!«

Preste 5000 au fostu ei cu tôte pedecile și nelegiuirile stăpînirii, și acăste 5000 de Români în unu glas au strigat: »Să trăescă Doda!«

Trecîndu conductul dealungul orașului, a intrat în curtea magistratului, unde în jumătatea de oră prescîșă, neavîndu contrarii poftă de a pune unu contracandidat, președintele alegerii a proclamat pe Traianu Doda alesu cu unanimitate ablegat la dieta țerii. Urări și strigăte »Să trăescă« au urmat proclamarea.

De aci în cea mai perfectă ordine, contrastu colosalu cu bătăile luminătorilor Orientului, alegătorii au eșit în piața cea mare, unde înșîrîndu o horă simbolu alu unirei, tineri și moșnegi au datu espresiune bucuriei generale.

Sosîndu generalul între alegători, în vivate și »Să trăescă« s'a urcatu pe o tribună improvisată, pe carea damele române de aci o au acoperit cu cununî de flori.

Mai întâiu bîtrînul negustoru de aci George Băiașu în termini populari și bine înțeleși a bineventat pe generalul în numele alegătorilor sîi, i a înșîrat necazurile și asupririle acăstu cercu. Densul a accentuat între altele, că grănicerii totdeuna au datu ce e a lui D-șeu lui D-șeu și ce e a Cesarului, Cesarului, cu tôte acăstea însă ei trag totu a mai scurtă, comunitatea de avere e pusă în mânil curate ale generalului e amenințată prin uneltiri nelegiuite, fondurile ni le împărștie stăpînirea în tôte vînturile și Gimnasiul, pe care pe punga noastră ilu cerem de 2 și jumătate ani, nu ni se concede, și altele. Acăstu discursu a mersu la inima poporului și vivate repeșite l'au urmat. După aceea generalul comandîndu poporului: »Pălăria pe capu!« că numai înaintea lui D-șeu și a împăratului se cade se stămu cu capul gol, a început discursul sîu, în termini scurți militari, dar cu atăt mai sinceri, lămurii convingători. Poporul de repeșite ori l'a intreruptu cu vivate. Acăstu discursu ilu alătură aci spre publicare.

Cîndu discursul a fostu la fine, a datu o ploie care a despărțit pe generalul de alegătorii sîi.

Încă în ziua acăea poporul s'a întorsu cătră casa mai făcîndu odată calea cea lungă pre josu, dar fle-care mîngăetu în inima sa. Sêra a fostu o petrecere cu jocu, în onorea inteligenței rămase în mijlocul nostru.

Êta dar, cetitorule, mîngăerea, ce țî-o aduce cercul Caransebeșului. Êta esemplul celu mai tare, că putem fi onești și tari, dacă voim. Êta mustrarea celor ce au trădatu stégul naționalu ridicat la Sibiu. Sylvio.

Cursul la bursa de Viena
din 30 Iunie st. n. 1884.

Rentă de aur ungară 6%	122.65	Bonuri croato-slavone	101.—
Rentă de aur 4%	91.05	Despăgubire p. dijma de vin ungar.	98.50
Rentă de hârtie 5%	87.85	Imprumutul cu premiu ungar.	114.50
Imprumutul căilor ferate ungare	142.75	Losurile pentru regularea Tisei și Segedinului	114.60
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostă ung. (1-ma emisiune)	96.25	Renta de hârtie austriacă	70.05
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostă ung. (2-a emisiune)	118.50	Renta de arg. austr.	80.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostă ung. (3-a emisiune)	102.—	Renta de aur austr.	102.30
Bonuri rurale ungare	101.75	Losurile din 1860	135.—
Bonuri cu cl. de sortare	101.75	Acțiunile băncii austro-ungare	857.—
Bonuri rurale Banat-Ti-mișu	101.50	Act. băncii de credit ungar.	298.—
Bonuri cu cl. de sortare	101.70	Act. băncii de credit austr.	297.50
Bonuri rurale transilvane	101.75	Argintul — Galbini	—
		Impărătesci	5.76
		Napoleon-d'ori	9.69
		Mărci 100 imp. germ.	59.50
		Londra 10 Livres sterline	121.85

Bursa de București.

Cota oficială dela 16 Iunie st. v. 1884.

Renta română (5%)	Cump. 93	vënd. 94 ^{3/4}
Renta rom. amort. (5%)	93 ^{1/4}	94
Impr. oraș. Buc. (20 l.)	96 ^{1/2}	97 ^{3/4}
Credit fonc. rural (7%)	33	33 ^{1/2}
" " (5%)	105 ^{3/4}	106 ^{1/4}
" " urban (7%)	92 ^{1/4}	93 ^{1/2}
" " (5%)	104	105
" " (5%)	100 ^{1/4}	101
" " (5%)	89 ^{1/4}	91 ^{1/4}
Banca națională a României	1383.	—
Ac. de asig. Dacia-Rom.	320.	—
" " Națională	235.	236 ^{1/2}
Aur	5%	5 ^{1/6}
Bancnote austriace contra aur	2.07.	2.09

Cursul pieței Brașov
din 1 Iulie st. p. 1884.

Bancnote românești	Cump. 9.25	Vënd. 9.26 ^{1/2}
Argint românesc	9.20	9.25
Napoleon-d'ori	9.66	9.68
Lire turcesci	10.90	10.98
Imperiali	9.90	9.96
Galbeni	5.63	5.67
Scrisurile fonc. » Albina	100.50	101.50
Discontul	7—10 %	pe an.

Numere complete din „Gazeta” dela 1 Ianuarie a. e. se mai află.

Tarifa anunțurilor și inserțiunilor

în „Gazeta Transilvaniei.”

Anunțuri în pag. a IV linia de 30 litere garmond fl.—cr. 6

Pentru inserțiuni și reclame pag. a III linia à „ — „ 10

Pentru repetiri se acordă următoarele rabate:

Pentru repetiri de 3—4 oră	10 ^{0/0}
" " " 5—8 "	15 ^{0/0}
" " " 9—11 "	20 ^{0/0}
" " " 12—15 "	30 ^{0/0}
" " " 16—20 "	40 ^{0/0}
Dela 20 de repetiri în sus	50 ^{0/0}

Pentru anunțuri ce se publică pe mai multe luni se facă învoiri și reduceri și peste cele însemnate mai sus.

Brașov 13 Mai 1884.

Nr. 6971/884.

2—3

Concurs!

Spre ocuparea postului de adjunct economic, împreună cu un salariu anual de 700 fl. și 100 fl. bani de quartir, precum spre ocuparea eventualului post vacant de comisariu de poliție seu subnotar magistratual, împreună cu un salariu anual de 400 fl., — se escrie prin acesta concurs.

Competenții pentru unul din aceste posturi au se documenteze, cumcă în decursul unui curs de învățământ de 4 ani și-au absolvat studiile juridice; că au depus cel puțin esamenul de stat politic și că nu au trecut peste etatea de 40 ani.

Petițiunile respective au a se așterne prevăzute cu documentele arătate cel mult până în 11 Iulie a. c. după ameză la 5 ore subscrisului magistrat.

Brașov 25 Iunie 1884.

Magistratul orășnescu.

BĂILE (SCALDELE)

dela Săn-Georgiul Năseudului (N.-Szent-György).

Apa minerală muriatică de natron în comitatul Bistrița-Năseud în Transilvania; se ține de cele mai escelente silicate de natron, conține (24.45 de părți natron acid carbonic în 10,000 de părți) conține iod, este probată ca leac contra frigurilor învechite, a întăririi de ficat și de splină, a mistuirii necomplete, contra hoemoroidelor, a anomaliilor de menstrațiune, blenorhoe (scurgere) uterinală, contra bronchitei cronice, a petrei în beșică și în rinichi a scrofilelor, a slăbiciunii de nervi și în fine contra Hypochondriei histeriei.

Sesonul se începe la 15 Iunie.

Apa minerală se pôte lua în sticle de câte un litru direct dela isvor seu dela depositul principal în Bistrița la J. Keresztes.

Informațiuni și prospecte se capătă dela

ADMINISTRAȚIA BĂILORŪ.

Nr. 307—1884.

1—3

P. C. F.

Anunț de licitațiune.

Prin acesta se aduce la publică cunoscință, cumcă din partea primăriei comunale din Feldru se vor vinde pe calea licitațiunii publice 239 jugere de pădure de molid și brad din muntele Vulfa.

Prețul strigărei s'au statorit cu 50 fl. v. a. de un juger și arendatorul va fi dator să plătească jumătatea arênda îndată după încheierea licitațiunii, era cealaltă jumătate după aprobarea licitațiunii din partea deregătorii competente.

Licitațiunea se va ține în 22 Iuliu 1884 la 10 ore antemeridiane în cancelaria comunei Feldru.

Condițiunile mai de aprôpe se pot vedea în cancelaria comunale din Feldru în orele de oficiu.

Dela Primăria Comunei

Feldru 22 Iunie 1884.

Primarul:
Seridonu.

Notarul:
Burduhosu.

Cel mai bun Cascaval de Azuga

ȘI

Brânză bună

se găsește de vânzare la D-nu Mateiu Mocanu la AZUGA (România)

cu prețuri foarte moderate. Comandele se se facă direct.